

แนวทางการพัฒนา บริษัท TKN จำกัด เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว

Guidelines for the Development of TKN Co., Ltd. Into the Green Industry Level 4 Green Culture

ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร์¹ และอภิรดี โนนนอ²
Ntapat Wotapongpat¹ Aphiradee Nonnok²

ศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมชุมชน ผู้ประกอบการ การท่องเที่ยว และการบริหารการศึกษา¹

สถาบันเทคโนโลยียานยนต์มหาชัย หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม²

Center for Knowledge Transfer, Technology, Community Innovation, Entrepreneurship,

Tourism and Educational Administration, Thailand¹

Bachelor of Business Administration Program in Industrial Management, Mahachai Institute of Automotive

Technology, Samut Sakhon 74000 Thailand²

*Corresponding Author E-mail: dr.thiwat@gmail.com

(Received: February 20, 2022; Revised: December 19, 2023; Accepted: December 26, 2023)

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาบริษัทให้ได้มาตรฐาน อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 โดยวิธีการวิเคราะห์หาช่องว่างการนำเกณฑ์กำหนดของ อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 ตามข้อกำหนดของกระทรวงอุตสาหกรรม มาเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมสีเขียวของบริษัทที่ได้ดำเนินการสำเร็จในปัจจุบัน เพื่อวิเคราะห์หาช่องว่างที่เกิดขึ้น และนำเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งการศึกษาจะทำการเก็บข้อมูลการทบทวน เอกสาร การสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์สำหรับผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของบริษัท จำนวน 20 คน ในการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์บริบทองค์กร โดยการใช้ SWOT เพื่อการผลักดันบริษัทให้ประสบความสำเร็จในอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4

ผลการวิจัยพบว่า บริษัทได้ปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนดอย่างดีในกระบวนการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม การเคารพต่อหลักนิติธรรม และการปฏิบัติตามแนวทางสากล องค์กรมีจุดอ่อนที่ไม่สามารถผลักดันโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวได้สำเร็จ คือ ด้านปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากกระบวนการผลิต โอกาสที่พบคือ หน่วยงานภาครัฐเข้ามาสนับสนุน เพื่อแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

คำสำคัญ: วัฒนธรรมสีเขียว อุตสาหกรรมสีเขียว สิ่งแวดล้อม

Abstract

This qualitative study aims to study the development methods of the company in order to reach the four-level standard of green industry. According to the requirements of the Ministry of Industry, the green industry level 4 standard is implemented through gap analysis. Compare with the company's current successful green industry operation to analyze the gap. The study will collect information and review documents. Observations and interviews with information providers include data analysis of 20 executives and employees. Analyze the organizational environment through SWOT analysis to promote the company's success in the green industry, Level 4.

The results showed that the company has complied with the criteria well. In the process of creating an environmental corporate culture respect for the rule of law and compliance with international guidelines the organization has weaknesses that cannot successfully push forward green industry projects, namely environmental problems from the production process. Opportunities found are government agencies to support, to resolve complaints in environmental issues.

Keywords: Green Culture, Green Industry, Environment

บทนำ

สิ่งแวดล้อมโลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความไม่สมดุลในทุก ๆ ด้านตลอดเวลาเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) ของประเทศไทย ตามที่ได้ให้สัตยาบันรับรองปฏิญญาโจฮันเนสเบิร์ก เมื่อปี พ.ศ. 2545 และปฏิญญามะนิลาว่าด้วย “อุตสาหกรรมสีเขียว” เมื่อปี พ.ศ. 2552 โดยมีกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นหน่วยงานหลักที่ผลักดันและดำเนินการในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม มุ่งส่งเสริมพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศให้เจริญเติบโตก้าวหน้าและพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงได้ริเริ่มโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวหรือ Green Industry ขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อภาพลักษณ์การสร้างเศรษฐกิจสีเขียว มีการใช้ทรัพยากรที่คุ้มค่าและไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบโรงงานและพื้นที่แห่งสาธารณะ (พัสปงศ์ เอี่ยมสุภาชิต, 2561) ในการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียวนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดเกณฑ์ในการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวไว้ 5 ระดับ ความมุ่งมั่นสีเขียว (Green Commitment) ปฏิบัติการสีเขียว (Green Commitment) ระบบสีเขียว (Green System) วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) และเครือข่ายสีเขียว (Green Network) (ศิริรัตน์ ตรงวัฒนาวุฒิ และปิยวรรณศิริ ประเสริฐศิลป์, 2565)

ปัจจุบันได้มีการนำระบบนี้มาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคมตามมาตรฐานการสมัครใจอย่างกว้างขวางเพื่อสร้างเมืองปลอดภัย (Eco City) ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตลอดจนความสมดุลตามแนวทางเศรษฐกิจสีเขียวและยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเร่งยกระดับให้อุตสาหกรรมต่าง ๆ เข้าสู่ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว (Green Network) ให้รวดเร็วที่สุด (ศิราณี ศรีใส, 2014)

ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวที่จะยกระดับสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ดังนั้นผู้ทำการวิจัยจึงเลือกบริษัท KTN จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทประกอบกิจการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์พลาสติกในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากบริษัทฯ มีความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจตามแนวทาง

การพัฒนาอย่างยั่งยืน (ณัฐพร ยงวงศ์ไพบูลย์, 2563) ครอบคลุมด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี มีศักยภาพในการยกระดับตนเองเข้าสู่อุตสาหกรรม สีเขียวระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว อีกทั้งยังประสบความสำเร็จในการยกระดับสถานประกอบการเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว จากการตรวจและรับรองของกระทรวงอุตสาหกรรมอีกด้วย บริษัทฯ จึงมีเป้าหมายที่จะพัฒนาบริษัท เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียวเพื่อพัฒนาระบบ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มีการพัฒนาและปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาบริษัทอื่น ๆ เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในองค์กรของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาบริบทของบริษัท TKN กับการพัฒนาศักยภาพของบริษัทเข้าสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาของบริษัท TKN จำกัด เข้าสู่อุตสาหกรรม สีเขียว

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภัทรพร โอบอ้อม (2563) ให้ความสำคัญกับการเน้นนิเวศอุตสาหกรรม การปล่อยของเสียเป็นศูนย์ การใช้วัตถุดิบเพื่อการผลิตและพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี เป็นกระบวนการผลิตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อ ชุมชนและสังคม ผลการศึกษาข้อที่ 2 พบว่าปัญหาในการพัฒนาโรงงานประเทศไทย ไปสู่โรงงานสีเขียวของบริษัทโอบอ้อมอุตสาหกรรมซึ่งคล้ายคลึงกับโรงงานทั่วไป คือ การก่อสร้างแบบดั้งเดิมที่ไม่ได้ออกแบบเพื่อรองรับมลพิษทางเสียง มลพิษ ทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ความปลอดภัยในโรงงานและปัญหาด้านอื่น ๆ รวมถึง สิ่งแวดล้อมทั่วไป จึงต้องมีแนวทางสำหรับการพัฒนาโรงงานไปสู่โรงงานสีเขียว ซึ่งในการวางแผนการดำเนินการมีสองขั้นตอนคือ ขั้นการเปลี่ยนผ่านซึ่งได้แก่ การออกแบบโรงงานสีเขียว การออกแบบกระบวนการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบวัตถุดิบ และการเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาให้เป็นโรงงานสีเขียว ที่จะต้องสามารถวัดผลภาวะ การประหยัดพลังงาน และลดมลภาวะ ขั้นที่สองคือ การพัฒนาโรงงานให้เป็นโรงงานสีเขียว ได้แก่ การออกแบบ การใช้เทคโนโลยีสีเขียวที่ ลดการใช้พลังงาน หันมาใช้ AI มากขึ้น การบริหารจัดการสีเขียวและการตลาดสีเขียว ซึ่งต้องคำนึงถึงระบบการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ในด้านผลกระทบทุกมลภาวะ ตั้งแต่ต้นน้ำจนปลายน้ำ การวางแผน และการสร้างธุรกิจอย่างยั่งยืนเพื่อให้เป็น โรงงานสีเขียว รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน เป็นต้น

ณัฐพร ยงวงศ์ไพบูลย์ (2563) มุมมองด้านการเงินมีผลต่อการจัดการ อุตสาหกรรมเหล็กไทย สู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับเห็นด้วยมาก จากการสัมภาษณ์นั้นผู้บริหารลงความคิดเห็นว่าการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเหล็ก ให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียวได้นั้นต้องมีการลงทุนด้านเครื่องจักร ซึ่งการเปลี่ยนแปลง เครื่องจักรนั้นต้องวิเคราะห์ว่าผลิตภัณฑ์นั้นคุ้มค่าแก่การลงทุนหรือไม่ มิติที่ 2 มุมมอง ทางด้านกระบวนการจัดการภายในอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก การจะผลักดันองค์กร ให้ประสบผลสำเร็จในการเป็นองค์กรสีเขียวได้นั้น จากการสัมภาษณ์ปัจจัยอยู่ที่ การกำหนดนโยบายที่ชัดเจน และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง มิติที่ 3 มุมมองทาง ด้านลูกค้าและสังคม ผลในระดับเห็นด้วยมาก จากการสัมภาษณ์ “สังคม” มีผลกระทบ และมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้องค์กรปรับตัวและพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรม สีเขียวอย่างยั่งยืน หากองค์กรไม่ได้รับการยอมรับ การทำธุรกิจก็จะเป็นเรื่องยุ่งยาก อีกทั้งการที่บริษัทเป็นองค์กรสีเขียวจะส่งผลดีแก่สังคมและชุมชนรอบองค์กร มิติที่ 4 มุมมองทางด้านการเรียนรู้และการเติบโต จากการสัมภาษณ์พบว่าในปัจจุบัน เทรนด์ของตลาดยังไปในทิศทางการผลิต การใช้สินค้าที่มีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การปรับเปลี่ยนองค์กร รวมถึงกระบวนการผลิตให้เป็นสีเขียวขึ้นนั้น จะช่วยสร้างความ เชื่อมั่น ความมั่นใจ และความคุ้มค่าให้แก่ลูกค้าได้เป็นอย่างดี

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ บุคลากรของบริษัท TKN จำกัด คือผู้รับผิดชอบโดยตรงกับโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ได้แก่ ผู้บริหารและพนักงานของบริษัท จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างกับผู้บริหารและพนักงานของบริษัทที่รับผิดชอบการยกระดับบริษัทเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) และข้อวิจารณ์อื่น ๆ

การหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการทดสอบความเที่ยงตรง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยไปทดสอบความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct) และเชิงเนื้อหา (Content) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยพิจารณาเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค และค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยหาค่า Item Total Correlation ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .982

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาจากเอกสาร เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบต่อสังคม และวิธีการดำเนินการตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) โครงการอุตสาหกรรมสีเขียวของ บริษัท TKN จำกัด โดยศึกษาจากข้อมูลเอกสารคู่มือโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว เอกสารวิชาการ หนังสือ และวิทยานิพนธ์อื่น ๆ

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เกี่ยวกับระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมความรับผิดชอบต่อสังคม และวิธีการดำเนินการตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 ของ บริษัท TKN จำกัด โดยสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับบุคลากรต่าง ๆ ในองค์กร รวมทั้งสิ้นจำนวน 20 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาแนวทางการพัฒนาบริษัทเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) บริษัท TKN จำกัด ได้นำข้อมูลต่าง ๆ โดยการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ และปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์แบบเชิงหน้า จากนั้นนำ

มาทำการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา ของบริษัทตามเกณฑ์กำหนดอุตสาหกรรม สีเขียวระดับที่ 4 และใช้การวิเคราะห์ SWOT

ผลการศึกษา

จากการตรวจสอบโดยการนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ มาวิเคราะห์ร่วมกับเอกสาร สามารถสรุปได้ดังนี้

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าบริบทของบริษัท TKN กับการพัฒนาศักยภาพของบริษัทเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวบริษัทได้ปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนดอย่างดี ในกระบวนการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมองค์กร การเคารพต่อหลักนิติธรรม และการปฏิบัติตามแนวทางสากล องค์กรได้มีการกำหนดนโยบายด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยอาชีวอนามัย และพลังงาน ข้อกำหนดมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) และตัวชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมขององค์กร เพื่อให้บุคลากรภายในองค์กรเกิดความเชื่อและพฤติกรรมร่วมกันในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม องค์กรได้กำหนดให้มีแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมให้ยั่งยืน และส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน โดยแนวทางดังกล่าวจะกำหนดเป็นความจำเป็นในการฝึกอบรม เพื่อฝึกอบรมและสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมให้พนักงานทุกคนปฏิบัติตาม มีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า แนวทางการพัฒนา บริษัท TKN จำกัด เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวองค์กรมีความมุ่งมั่นในการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยยึดมั่นการเคารพต่อหลักนิติธรรมและได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดให้สอดคล้องกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจขององค์กรได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ควบคุมระบบเอกสาร ISO ติดตามและปรับปรุงข้อมูลกฎหมายที่ต้องรับผิดชอบต่ออย่างสม่ำเสมอ องค์กรจะมีการอัปเดตกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม พระราชบัญญัติโรงงาน พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ ที่ครอบคลุมตามหลักมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมทุกเดือน และวิเคราะห์ความสอดคล้องของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อมของโรงงานเป็นประจำทุกเดือน จากนั้นจะมีการสื่อสารกฎหมายผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ และการประชุมประจำเดือน

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่าการพัฒนาบริษัทเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์กรควรมีการจัดระเบียบและแต่งตั้งผู้รับผิดชอบโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างชัดเจน ควรมีการอบรมพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถซึ่งสอดคล้องกับ (วิไลวรรณ โพนศิริ อติลล่ำ พงศ์ยี่หล้า และพาจิตชนัด ศิริพานิช, 2560) ศึกษาเรื่องทุนองค์กรและความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนเชิงเศรษฐกิจของอุตสาหกรรม ไทยตามแนวคิดโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าแนวทางในการพัฒนาบริษัท TKN จำกัด ให้สอดคล้องกับเกณฑ์กำหนด อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว (Green Culture) และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพพนักงานทุกคนในองค์กรควรมีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ในด้านการปฏิบัติการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวันตลอดการทำงาน เน้นการมีส่วนร่วมของพนักงานในการจัดกิจกรรมหรือโครงการด้านสิ่งแวดล้อมและความรับผิดชอบต่อสังคมทุก ๆ ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโครงการประหยัดไฟช่วยลดโลกร้อน โครงการปรับเปลี่ยนอุปกรณ์เครื่องจักร โครงการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่ตามหลักการ 3R's และอื่น ๆ เพื่อปลูกฝังวัฒนธรรมสีเขียวในองค์กรกับการดำเนินชีวิตประจำวัน องค์กรควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการดำเนินการโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว อีกทั้งสอดคล้องกับ (ณัฐพร ยงวงศ์ไพบูลย์, 2564) ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการอุตสาหกรรมเหล็กไทยสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างยั่งยืน มิติที่ 1 มุมมองด้านการเงินมีผลต่อการจัดการอุตสาหกรรมเหล็กไทย สู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับเห็นด้วยมาก จากการสัมภาษณ์นั้นผู้บริหารลงความคิดเห็นว่าการปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเหล็กให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียวได้นั้นต้องมีการลงทุนด้านเครื่องจักร ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรนั้นต้องวิเคราะห์ว่าผลิตภัณฑ์นั้นคุ้มค่าแก่การลงทุนหรือไม่ มิติที่ 2 มุมมองทางด้านกระบวนการจัดการภายในอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก การจะผลักดันองค์กรให้ประสบผลสำเร็จในการเป็นองค์กรสีเขียวได้นั้นจากการสัมภาษณ์ปัจจัยอยู่ที่การกำหนดนโยบายที่ชัดเจน และมีการติดตามผล

อย่างต่อเนื่อง มิติที่ 3 มุมมองทางด้านลูกค้าและสังคม ผลในระดับเห็นด้วยมากจากการสัมภาษณ์ “สังคม” มีผลกระทบและมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้องค์กรปรับตัวและพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างยั่งยืน หากองค์กรไม่ได้รับการยอมรับ การทำธุรกิจก็จะเป็นเรื่องยุ่งยาก อีกทั้งการที่บริษัทเป็นองค์กรสีเขียวจะส่งผลดีแก่สังคมและชุมชนรอบองค์กร มิติที่ 4 มุมมองทางการเรียนรู้และการเติบโต จากการสัมภาษณ์พบว่าในปัจจุบันเทรนของตลาดยังไปในทิศทางการผลิต การใช้สินค้าที่มีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การปรับเปลี่ยนองค์กร รวมถึงกระบวนการผลิตให้เป็นสีเขียว นั้น จะช่วยสร้างความเชื่อมั่น ความมั่นใจ และความคุ้มค่าให้แก่ลูกค้าได้เป็นอย่างดี

องค์กรมีจุดอ่อนที่ไม่สามารถผลักดันโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวได้สำเร็จ คือ ด้านปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากกระบวนการผลิต โอกาสที่พบ คือ หน่วยงานภาครัฐเข้ามาสนับสนุน เพื่อแก้ไขปัญหาในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อค้นพบ / องค์ความรู้ใหม่

การที่บริษัทได้มีการปฏิบัติตามเกณฑ์กำหนดอย่างดี ในกระบวนการสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม การเคารพต่อหลักนิติธรรม และการปฏิบัติตามแนวทางสากล องค์กรมีจุดอ่อนที่ไม่สามารถผลักดันโครงการอุตสาหกรรมสีเขียวได้สำเร็จ คือ ด้านปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากกระบวนการผลิต โอกาสที่พบ คือ หน่วยงานภาครัฐเข้ามาสนับสนุน เพื่อแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

บริษัทควรจะปรับเปลี่ยนนโยบายให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับมาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม และกำหนดให้มีนโยบายการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อแสดงถึงความมุ่งมั่นในการดำเนินงานขององค์กรที่นำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัท เพิ่มช่องทางการสื่อสารและประชาสัมพันธ์นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมให้บุคลากรทุกคนรับทราบ มีการกำหนดโครงสร้างองค์กรให้ชัดเจน

เพื่อทราบถึงขอบเขตความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ของกลุ่มตำแหน่งงานต่าง ๆ อีกทั้งยังช่วยประสานงานในหน้าที่ต่าง ๆ ได้ดี มีผลให้การดำเนินการขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

รายการอ้างอิง

- ภัทรกร โอบอ้อม. (2563). อุตสาหกรรมสีเขียวและโรงงานสีเขียวในประเทศไทย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต]. <https://rsuir-library.rsu.ac.th/handle/123456789/622>
- ศิริรัตน์ ตรงวัฒนาภูมิ และปิยวรรณ สิริประเสริฐศิลป์. (2565). ความสามารถขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อม: แนวคิดนิยามความสำคัญและแนวทางการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ของอุตสาหกรรมสีเขียวที่ได้รับการรับรองในประเทศไทย. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 10(2), 871-885.
- ศิราณี ศรีใส. (2014). การพัฒนาสู่การเป็นองค์กรสีเขียว. *Thai Journal of Public Health*, 44(3), 219-222.
- ณัฐพร ยวงวงศ์ไพบูลย์. (2563). รูปแบบการจัดการอุตสาหกรรมหลักไทยสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างยั่งยืน. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 9(4), 1580-1593.
- ณัฐพร ยวงวงศ์ไพบูลย์. (2563). แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการอุตสาหกรรมหลักไทยสู่ การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวอย่างยั่งยืน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม]. https://e-research.siam.edu/kb/the-management-model/#dfliip-df_39713/9/
- วิไลวรรณ โพนศิริ อติลล่ำ พงศ์ยี่หล้า และพาจิตชนัด ศิริพานิช. (2560). ทูมองค์และความรับผิดชอบต่อ สังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนเชิงเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมไทยตามแนวคิดโครงการอุตสาหกรรมสีเขียว. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 31(100), 220-233.

พัสพงค์ เอี่ยมสุภาชาติ. (2017). *แนวทางการพัฒนาบริษัทเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว: กรณีศึกษา บริษัท ดับเบิ้ลเอ (1991) จำกัด
(มหาชน)*. [วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์]

